

Aquests dies es recorda que la intervencio del Ministeri d'Hisenda en la inversio dels fons recaptats per contribucions socials te el seu veritable origen en una campanya que "Madrid" el periodic de Joan Pujol, feu fa cosa d'un any sobre les inversions fetes pel Ministeri del Treball. Aquesta campanya va revelar uns metotes admsutratius molt dubtosos. El fet que aquella campanya fou autoritzada pel Govern feu pensar que es tractava d'eliminar a Giron, pero el Ministre segui en el seu lloc, malgrat que repetides vegades s'hagi anunciat la seva proxima dimissio, fins que ara ha estallat l'escàndol dels centenars de millions desapareguts, la descomunal obra de la "Universidad Laboral", etc. etc.

El cert es que la inversio exacta dels fons es desconeix aixi com els ingressos obtinguts. "YA", el periodic del Ministeri de Negocis Estrangers ha dit: "A falta de cifras o de estimaciones oficiales, que seguramente hay buenas razones para no publicarlás, se puede muy bien calcular en 7.000 millones de pesetas la recaudacion anual en concepto de contribuciones sociales".

Sense comentaris.

El cas de Grecia no es igual al d'Espanya...

A la revista LIFE, de Nova York es va publicar un article del subdit grec N.T. Papadam establint un parango entre l'Espanya franquista i Grecia per arribar a la conclusio de que es tractava de dos casos iguals. Aquesta opinio la refuta un altre subdit grec, que resideix al Piré (Grecia) el qual ha escrit una carta a LIFE i que aquesta revista ha publicat. Diu així:

"Que es presenti a Grecia en el mateix pla politic que Espanya m'ha produït molt sorpresa. El Sr. Papadam, pel fet de ser grec hauria de recordar que el seu pais lluità contra el Comunisme basant-se en la Democràcia. Es a dir, que a Grecia no es va instaurar una Dictadura per a combatre'n una altra, el Comunisme. Per tant el cas de l'Espanya de Franco i el de Grecia son molt distints. Aquí, a Grecia, tenim llibertat, basada en una Constitucio democràtica, i allà no."

Un angles parla de nosaltres...

L'escriptor James CLEUGH ha publicat un llibre titolat "Espanya en el mon modern" en el qual examina la situacio peninsular i dedica llargs comentaris als catalans, bascos i castellans. Referint-se a nosaltres, entre altres coses, diu:

"No es tracta, naturalment, de que tots els espanyols hagin d'ésser catalans; pero si Espanya desitja posar en peu, amb materials fermes, una base per al seu grandios destí espiritual de que s'han demostrat tan capaces les diferents regions del pais, han d'aprendre de Barcelona com es pot obtenir una solidaritat salvadora i la manera d'integrar una unitat col·lectiva en lloc d'un senzill organisme administratiu."

"Junt amb els catalans, els bascos son els principals capitalistes industrials d'Espanya. I si Bilbao no iguala a Barcelona, es degut, sobretot, al fet de que Barcelona ocupa una situacio geogràfica molt mes favorable per a l'intercanvi comercial i que els seus habitants posseeixen una millor adaptabilitat per les mentalitats i metodes estrangers."

Editat pel Comité Departamental del Sena d'E.R.C. - 5 rue Fg. Poissonnière - PARIS